

อาจารย์แม่ชีถนอม อาสไวย์

อาจารย์แม่ชีถนอม อาสวีย์

แม่ชีถนอม อาสวีย์ ท่านผู้เป็นศิษย์เอกคนหนึ่งของท่านหลวงพ่อดาวพิกุล และเป็นเจ้าของประวัติอันมีความสำคัญนี้ เป็นครูอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ด้วยคุณวุฒิ และวัชระคุณ และมีพระคุณอันล้นพ้นต่อศิษยานุศิษย์ทั้งหลายอันรวมทั้งผู้เรียบเรียงผู้นี้ด้วย ซึ่งต่อไปจะขอกล่าวอ้างถึงท่านว่า “คุณยายอาจารย์”

คุณยายอาจารย์ท่านเป็นบุตรคนพี่ ๘ รองสุดท้องของนายริ้ว และนางทองคำ บรรยงค์ ท่านเกิดที่ตำบลโพธิ์ อำเภอมะนัง จังหวัดอ่างทอง เมื่อวันที่ ๑๑ เดือน ๑๑ ปีชวด ตรงกับปี พ.ศ.๒๔๔๓ ปัจจุบันท่านมีอายุย่าง ๘๕ ปีแล้ว

ตั้งแต่เล็กๆ ท่านเป็นเด็กขี้โรค ร่างกายไม่แข็งแรง บิดามารดาของท่านจึงให้ท่านช่วยเฉพาะงานเบาๆ ขายของ ขายกล้วยเตี๋ย ซึ่งครอบครัวของท่านมีฝีมือ จึงขายดีมาก และมีฐานะพอมีอันจะกิน

เมื่ออายุได้ ๑๙ ปี ท่านได้แต่งงานกับหมื่นศรีสวัสดิ์ (ทบ อาสวีย์) ผู้มีอายุมากกว่าท่านอยู่ ๕ ปี และมีตำแหน่งเป็นแพทย์ประจำของหน่วยเสือพราน ซึ่งทำหน้าที่อารักขาประจำพระองค์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ สามียของท่านเป็นคนรุ่นเดียวกับท่านเจ้าคุณรามราชพ และจะตามเสด็จพระเจ้าอยู่หัวไปในสถานที่ต่างๆ ตามแต่พระราชประสงค์

ครั้งบิดาของท่านถึงแก่กรรม คุณยายอาจารย์ก็ได้ย้ายตามสามีของท่าน ได้เข้าเฝ้าถวายตัวในวังสมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า สมเด็จพระนางเจ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบันที่วังสระประทุม และอยู่ที่บ้าน

แม่นมทัศนผู้เป็นแม่นมในรัชกาลที่ ๖ ท่านได้อยู่ที่วังสระปทุมนี้ด้วยความสุขสบายกับสามีเป็นเวลานาน ๒๕ ปี และได้ให้กำเนิดบุตร ๗ คนด้วยกัน ซึ่งปัจจุบันมีชีวิตอยู่ ๓ คน เป็นหญิง ๑ คน ชาย ๒ คน

แม่ชื่อนอม อาสไยย์

หมื่นศรีสวัสดิ์เป็นสัดบุรุษผู้ใฝ่ใจในธรรมะ อีกทั้งมีจิตศรัทธาเลื่อมใสในคำสอนและปฏิบัติของหลวงพ่อดอกน้ำ และได้นำไปฝึกปฏิบัติทั้งที่บ้านและในชีวิตประจำวันท่านได้พาคุณยายอาจารย์ไปที่วัดปากน้ำเมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๔๓๗ ภายหลังการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองแผ่นดินไม่นาน เมื่อคุณยายอาจารย์ได้เห็นมีผู้นั่งปฏิบัติพระกัมมัฏฐานกันอยู่เต็มบนศาลาก็นั่งใจ ได้ไต่ถามกับแม่ชีที่ประจำอยู่นั้น และคุณยายอาจารย์ได้รับคำแนะนำว่า การปฏิบัติพระกัมมัฏฐานนี้ หลวงพ่อดอกน้ำท่านสอนแก่คนทุกชั้นไม่หวงห้าม ไม่จำกัดเพศ วัย วุฒิ หรือการศึกษาแต่อย่างใด ขอให้ปฏิบัติปฏิบัติชอบและตั้งใจจริงจัง มีความพากเพียรเป็นประการสำคัญ

นับแต่นั้นมาคุณยายอาจารย์ได้หมั่นไปเรียนพระกัมมัฏฐานกับหลวงพ่อดอกน้ำ และเมื่อกลับมาที่บ้านก็ฝึกปฏิบัติต่อ เวลาผ่านไปหลายเดือน วันหนึ่งคุณยายอาจารย์นั่งปฏิบัติที่ห้องพระ ใจสงบนิ่งดีแล้ว ท่านก็ได้เห็นทั้งหลายว่าภายในกายของท่านสว่างไสวเป็นทองไปหมด และที่ในท้องท่านมีพระพุทธรูปนิมิตขาวใสสวยไม่มีที่ติ เมื่อออกจากพระกัมมัฏฐานท่านจึงเล่าให้สามีของท่านฟัง และเมื่อได้มาที่วัดปากน้ำ หลวงพ่อก็ได้ให้คุณยายอาจารย์ไปเรียนกับ “น้ำพุ” ของท่าน คือคุณยายอาจารย์ แม่ชีบุก ม้วยประเสริฐ ผู้เป็นครูที่สอนเก่ง และทรงคุณธรรมสูงผู้หนึ่ง จนท่านได้ทั้ง ๑๔ กาย ท่านได้ธรรมกายแล้ว จึงต่อวิชากับพระเดชพระคุณหลวงพ่อดอกน้ำ ต่อมาหมื่น

ศรีสวัสดิ์ก็ได้ปฏิบัติธรรมจนบรรลุถึงธรรมกายเช่นกัน และท่านทั้งสองก็ได้ไปปฏิบัติธรรมกับหลวงพ่อดุสน์เสมอ

เวลาผ่านไป ๑๐ ปี ช่วงสภาวะสงครามโลกครั้งที่สอง ผู้คนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ก็ได้รับผลกระทบกระเทือนกันไปมาบ้างน้อยบ้าง ระหว่างนั้นมารดาของท่าน

ถึงแก่กรรมท่านกับสามีก็ได้ช่วยกันทำศพแล้วเสร็จไปได้ ๓ วัน หมื่นศรีสวัสดิ์ก็ป่วยเป็นไข้ วันนั้นเป็นวันพฤหัสบดี หลวงพ่อกำลังจะลงไปสอนธรรมะที่ศาลาลูกกระเบิดก็ตกลงที่วัดประยูรฯ ไม่ห่างไปนัก คุณยายอาจารย์ก็พาสามีมาที่วัดปากน้ำ ก็พอดีพบหลวงพ่อดุสน์ พระเดชพระคุณท่านทักว่า “คุณศรีสวัสดิ์ คราวนี้ไม่รอด พรุ่งนี้ต้องตาย” คุณยายอาจารย์ได้ฟังแล้วก็ทำให้ต่อหน้าคนทั้งหลายด้วยความอาลัยในครั้งนั้น แม้จะได้ช่วยกันทุกฝ่ายอย่างไร หมื่นศรีสวัสดิ์ก็ถึงแก่กรรมในวันรุ่งขึ้นจริงๆ หลวงพ่อดุสน์ได้โปรดให้นำศพของหมื่นศรีสวัสดิ์ไปฝากไว้วัดนางชี โดยไม่ได้ทำพิธีสวดในระหว่างนั้น เพราะลูกกระเบิดกำลังตกลงมาบริเวณกรุงเทพ ธนบุรี อย่างหนัก

ปีที่สามีของท่านถึงแก่กรรมนั้นเป็นปีวอก พ.ศ.๒๔๘๗ เดือนนั้นเอง คุณยายอาจารย์ก็ได้ขออนุญาตจากหลวงพ่อบวชเป็นชี ขณะอายุย่าง ๔๕ ปี ซึ่งท่านได้ปฏิบัติด้วยความยินดีในการบำเพ็ญพรตนี้สืบเนื่องมาโดยตลอดเป็นเวลากว่า ๔๐ ปีแล้วในบัดนี้

หลวงพ่อดุสน์ได้มอบหมายให้คุณยายอาจารย์อยู่เจริญวิชาธรรมกายชั้นสูง ค้นคว้าเหตุผล ประจำที่โรงงานเจริญการภาวนาวิชาธรรมกายชั้นสูง คุณยายอาจารย์แม้จะได้ธรรมกายตั้งแต่ครั้งอายุ ๓๕ ปี แต่ก็เพ่งบวช ยังใหม่อยู่

ในครั้งนั้น และก็ทำให้ความนับถือแก่ศิษย์ผู้อื่นๆ ด้วยดี อีกทั้งท่านมีความเคารพในการปกครองและเชื่อฟังปฏิบัติตามธรรมและคำสั่งสอนของหลวงพ่อดำรงน้ำโดยเคร่งครัด ตั้งแต่นั้นจนบัดนี้ และท่านตั้งใจจะปฏิบัติดังนี้ต่อไปมิได้เสื่อมคลาย

การเจริญวิชาธรรมกายชั้นสูงภายในโรงงานในสมัยนั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำรงน้ำจะนั่งคุมวิชา มีพระเถรนั่งเข้าที่ข้างหน้าหลวงพ่อดำรงน้ำอีกห้องหนึ่งติดกัน มีฝาบังมองไม่เห็น แต่ได้ยินเสียงถึงกัน จะมีแม่ชีนั่งประจำอยู่ มีหัวหน้า ๔ คน แม่ชีหัวหน้าคนหนึ่งจะคุมวิชาอยู่กับแม่ชีอื่นอีก ๓ คน เมื่อหลวงพ่อดำรงน้ำสั่งวิชา ต่างคนต่างทำใครจะทำได้เร็วได้ช้าสุดแต่เรื่องสุดแต่บารมีของแต่ละคน และความสามารถในการรู้การเห็น กลุ่มแม่ชีนี้ท่านทำวิชากันเป็นผลัด ผลัดละ ๔ ชั่วโมง ไม่มีการหยุดเลย ทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย พร้อมกับการรับส่งมอบงานกันด้วย

เพียงไม่นาน คุณยายอาจารย์ก็ได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าแม่ชีผู้หนึ่งในการคุมวิชาภายในโรงงาน ท่านทำงานร่วมกับแม่ชีสมจิต แม่ชีจันทร์ และแม่ชีสมทรง ยิ่งค้นคว้าเหตุผล ความรู้ในวิชาธรรมกายของคุณยายอาจารย์ก็ยิ่งแตกฉานออกไปไม่มีประมาณซึ่งการได้เห็นต้นธาตุต้นธรรมนิพพาน นรก สวรรค์ และพระอริยเจ้า ตลอดจนเหตุผลอื่นๆ ที่ท่านได้รู้ได้เห็นล้วนเป็นเรื่องลึกซึ้งนัก และได้รับการยืนยันจากหลวงพ่อดำรงน้ำ คุณยายอาจารย์จึงเป็นที่ยอมรับของผู้ทำวิชาร่วมสมัยของท่านว่ามีวิชาแข็งก้าวหน้าและเก่งที่สุดผู้หนึ่งในบรรดาศิษย์เอกของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำรงน้ำ

แม้จะเก่งและเด่นเพียงไร คุณยายอาจารย์ก็ได้ประมาณเลย ท่านจะทบทวนให้ศิษย์และผู้นับถือฟังเสมอว่า พระเดชพระคุณท่านสั่งไว้เป็นคติสอนใจว่า “อย่าเห็นแก่กิน อย่าเห็นแก่นอน อย่าเห็นแก่รุ่ง อย่าเห็นแก่หม” อีกทั้งให้ “หยุดในหยุด” เพื่อชำระธาตุธรรมของตนเองให้สะอาดหมดจดทั้งภายใน

ภายนอกอยู่ตลอดเวลา และ “อย่าทวงวิชา” ผู้พบเห็นท่านย่อมเห็นกับตาตนเองว่าท่านมีปฏิปทาเคร่งครัดตามคำสั่งของหลวงพ่อยิ่งนักแม้จนทุกวันนี้

คุณยายอาจารย์จะอยู่ทำวิชาค้นคว้าตามหลวงพ่อล้างภายในโรงงานจาก ๘ โมงเข้าไปจนร่วมเที่ยง ช่วงบ่ายท่านก็จะสอนศิษยานุศิษย์ หรือทำธุระตามบัญชาหลวงพ่อ ครั้นค่ำลงท่านก็เข้าที่ประจำโรงงานอีก เป็นอยู่ดังนี้รวมเวลา ๑๕ ปี ที่ท่านประจำอยู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ช่วงสมัยที่หลวงพ่อยังมีชีวิตอยู่

ท่านมีอริยาศัยนำเคารพสนิทสนมด้วยโดยสนิทใจ ทั้งความละมุนละไมและความเมตตา กรุณา ตลอดจนความเข้าใจปัญหาและวิธีการแก้ไข เช่น ท่านได้เสนอให้แม่ชีผู้ปฏิบัติธรรมจนได้ธรรมกายแล้วนั้น มีนิตยภัตปัจจัยใช้สอยบ้างตามความจำเป็น ซึ่งหลวงพ่อบริจาคด้วยจนเป็นหลักปฏิบัติกันมาจนบัดนี้

คุณยายอาจารย์เป็นแม่ชีผู้ใหญ่ที่หลวงพ่อบอกท่านไว้ว่าใจ มอบหมายให้ค้นคว้าเจริญวิชาธรรมกายชั้นสูงเป็นวัตรประจำ และบางครั้งก็ได้ส่งท่านไปสอนหรือช่วยเหลือ เช่น แก่โรคภัยแก่ชาวบ้านทั้งไกลและใกล้ ตลอดทั้งบางสำนักวิปัสสนาที่มีชื่อเสียงทั้งภายในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ด้วยมั่นใจในวิชาความรู้ ความเห็น ประสบการณ์ อีกทั้งอุปนิสัยและความสามารถในการสอน ตลอดจนความบริสุทธิ์ของแม่ชีผู้เป็นกุลสตรีร่างเล็ก บอบบาง แต่มีน้ำใจไหวพริบปฏิภาณยิ่งใหญ่ผู้นี้

ต่อมาวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๒ ตั้งแต่เช้าวันนั้น หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านอาพาธหนัก มีอาการหอบอยู่เป็นเวลานานมิได้หยุด ศิษยานุศิษย์ทั้งหลายก็ได้มาห้อมล้อมปฏิบัติตามกำลังความสามารถ ถึงเที่ยงวันเจ้าประคุณสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปุ่น ปุณฺณสิริมหาเถร) สมัยทรงสมณศักดิ์เป็นพระธรรมวโรดม เจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนฯ ก็ได้เสด็จมาถึงคุณยายอาจารย์ซึ่งกำลังทำวิชาชั้นสูงอยู่ตามลำพังที่โรงงานจนถึงบัดนั้น ก็

ถูกตามตัวมาที่ตึกมณฑลจันทรา คุณยายอาจารย์ท่านได้เข้าที่และตรวจเครื่องรองรับการจะจากภนี้ไปของหลวงพ่อ เมื่อได้อัญเชิญบัลลังก์แก้วปราสาทแก้ว และเครื่องสมพระเกียรติบารมีของหลวงพ่อมาพร้อมกันอยู่เต็มธาตุเต็มธรรมแล้ว

พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็คงหุดหอบ เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราชเจ้าแห่งล้านนา จิ่งได้ตรัสถามพระมหามหารงค์ จิตตภาโณ ว่าคุณยายอาจารย์คือใคร และตรัสเรียกให้มาสนทนาด้วย ลักพักหนึ่งหลวงพ่อก็มรณภาพซึ่งในขณะนั้นคุณยายอาจารย์กำลังเข้าที่ดูตลอดเวลา ท่านยังเห็นก็ยิ่งสำนึกถึงพระบุญญาบารมียิ่งใหญ่เกินคณานับได้ของต้นธาตุกายมนุษย์ คือ พระอาจารย์ของท่านซึ่งกำลังจากโลกนี้ไปพร้อมกับเสียงร้องไห้ซึ่งดังระงมอยู่ในที่นั้น

เมื่อการบำเพ็ญกุศลทักษิณานุปทานสัปดาห์ และปัญญาสมวาร ครบ ๑๐๐ วันอุทิศแก่พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ได้เสร็จลงแล้ว คุณยายอาจารย์ก็ได้กราบบนัการขออนุญาตหลวงพ่อเพื่อไปเผยแพร่พระสัทธรรมวิชาธรรมกายที่หลวงพ่อได้ประสิทธิ์ประสาทสอนท่านมาให้แก่ศิษยานุศิษย์ ณ ท้องถิ่นที่เกิดของท่าน คือจังหวัดอ่างทอง ซึ่งสาธุชนได้ร่วมแรงร่วมใจกันบุกเบิกสร้างสำนักวิปัสสนาขึ้น และเจริญยังยืนถาวรอยู่มาเป็นเวลากว่าสี่วศตวรรษแล้วในปีนี้

ขอให้คุณยายอาจารย์ถนอม อาสวโร อยู่เป็นร่มโพธิ์แก้วเผยแพร่พระสัทธรรมวิชาธรรมกายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแก่ศิษยานุศิษย์และสาธุชนทั้งหลายต่อไปอีกนานเท่านาน บริบูรณ์ด้วยพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ และญาณรัตนะ ฝ่ายลัมมาทิฏฐิตลอดไปโดยบารมีกุศลธรรมทั้งปวงนี้เทอญ

